wahrnehmbarkeit Njâjas. 5,1,30.

अनुपलाभ m. *Nichterhaschung.*

अनुपलाल m. N. pr. eines den Kindern gefährlichen Dämons. पलालानुपलालो AV. 8,6,2.

अनुपशान्त m. N. pr. eines Mannes Lalit. 393,2.

अनुपश्य Adj. *erschauend.*

अनुपसंकारिन् Adj. *nicht Alles Andere ausschliessend* Tarkas. 41.

अनुपसन्न Adj. *nicht genaht* (um Belehrung zu erhalten) Nir. 2,3.

अनुपसर्ग Adj. *nicht mit einer Präposition verbunden* 237,3.

अनुपसर्जन n. *kein in einer Zusammensetzung oder in einer Ableitung seine ursprüngliche Selbstständigkeit einbüssendes Wort* P. 4,1,14.

अनुपसृष्ट Adj. *ohne Einschübe* Ind. St. 13,146.

अनुपसेचन Adj. *ohne Beguss, — Brühe.*

अनुपसेवन n. *das Sichenthalten* (einer Speise u. s. w.) Káraka 1,11.

अनुपस्तीर्ण Adj. *unbelegt, unbedeckt* Âpast. 2,22,3. °शायिन् Adj. *auf der blossen Erde schlafend* MBh. 12,176,13.

अनुपस्थकृत Adj. *nicht mit angezogenen Beinen sitzend* Âpast. 1,6,14.

अनुपस्थान n. 1) *das Sichnichthinstellen zu* Lâṭj. 2,7,3. — 2) *das nicht zu Diensten oder zu Willen Sein* R. 6,72,49.

अनुपस्थापन n. *das nicht gegenwärtig —, nicht zur Hand Haben* Hem. Jog. 3,114. 116.

अनुपस्थित Adj. *unvollständig* Çat. Br. 2,3,1,13.

अनुपस्थिति f. *Unvollständigkeit* ebend.

अनुपस्पृशत् Adj. *nicht berührend* Vaitân. 3.

अनुपक्त Adj. *mit keinem Uebel behaftet, gesund* Káraka 3,5.

अनुपक्तकर्णेन्द्रियता f. *die Eigenschaft ein mit einem Uebel nicht behaftetes Gehörorgan zu besitzen* Lot. de la b. l. 603.

अनुपक्तक्रुष्ट Adj. ebend.

अनुपक्तात्मक Adj. *nicht niedergeschlagen, wohlgemuth* Kathâs. 27,130.

अनुपकित Adj. *unbedingt* 261,5. 270,18.

अनुपक्त Adj. 1) *nicht eingeladen.* — 2) *wozu nicht eingeladen worden ist.*

अनुपक्यमान Adj. *nicht eingeladen werdend* Maitr. S. 2,2,13.

अनुपाकृत Adj. *ungeweiht* M. 5,7. Jâgñ. 1,171.

अनुपाक्त Adj. *nicht geschmiert* TS. 2,6,3,3.

अनुपाख्य Adj. *nicht unmittelbar wahrzunehmen* P. 6,3,80.

अनुपाङ्ग m. *das Nichtschmieren* (eines Wagens) Karaka 3,3.

अनुपात m. 1) *das Nachgehen, Folgen* Spr. 5027 (Conj.). — 2) *Proportion* (mathem.).

अनुपातक n. *eine einer Todsünde gleichkommende Sünde.*

अनुपातिन् Adj. *nachgehend, folgend.*

अनुपात्त Adj. 1) *nicht aufgefangen* (Feuer) Nir. 7,23. — 2) *nicht erwähnt, — ausdrücklich genannt* Sâh. D. 217,6.

अनुपादान n. *Nichterwähnung, Unterdrückung eines Wortes* Kâvjapr. S. 173, Z. 15.

अनुपाधि m. *keine Voraussetzung, — Bedingung.* °रमणीय *unbedingt reizend.*

अनुपान n. *das Trinken* und *der Trunk* (zu einer Speise oder Arzenei) Suçr. 1,236,16. 2,134,19. Varâh. Bṛh. S. 76,4.

अनुपानत्क Adj. *unbeschuht* Kâtj. Çr. 15,8,30.

अनुपानमञ्जरी f. Titel einer Schrift.

अनुपानीय 1) Adj. (f. आ) *zum Trunk gehörig, ihn begleitend.* — 2) n. *in der Nähe befindliches Wasser* Çaṁk. zu Khând. Up. 1,10,3.

अनुपाय m. *kein rechtes Mittel* MBh. 2,17,5.

अनुपालक Adj. *wahrend, hütend.*

अनुपालन n. *das Wahren, Beobachten.*

अनुपालम्भ m. *kein Vorwurf, — Tadel* Nir. 1,14. Gaim. 1,2,45.

अनुपालिन् Adj. 1) = अनुपालक. — 2) *Jmd die ihm gebührende Achtung erweisend.* Dazu Nom. abstr. °लिता Lalit. 23,10.

अनुपाल्य Adj. *zu wahren, — hüten.*

अनुपावृत्त m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,9,48.

*अनुपुरुष m. 1) *ein Mann, von dem die Rede war.* — 2) *ein nachfolgender Mann.*

*अनुपुष्प m. *Saccharum Sara Roxb.*

अनुपूर्व 1) Adj. (f. आ) *a) je einem Vordern nachstehend.* °दीक्षा Çat. Br. 12,1,1,10.11. — *b) regelmässig, symmetrisch.* — 2) अनुपूर्वम् und अनुपूर्व° Adv. *a) nach einander.* — *b) vorwärts.* — *c) nach wie vor* Spr. 6706.

अनुपूर्वज Adj. *je das nächste Mal geboren* Kâtj. Çr. 15,3,25.

अनुपूर्ववत्स Adj. (f. आ) *ein Kalb nach dem andern werfend.*

अनुपूर्वशस् Adv. *der Ordnung nach, nach der O. der* (Gen.).

अनुपूर्व्य und °पूर्विय (ṚV. Conj.) Adj. (f. आ) 1) *sich an Mehreren hin bewegend.* — 2) = अनुपूर्व 1) *a).*

अनुपृष्ठम् Adv. *hinter dem Rücken* Gobh. 2,2,2.8,3.

अनुपृष्ठ Adj. (f. आ) *der Länge nach genommen* Kâtj. Çr. 16,8,7.

अनुपेत (Çat. Br. 11,4,1,9. 2,20) und अनुपेतपूर्व Adj. *der sich noch nicht zum Lehrer in die Lehre begeben hat* 38,15.

अनुपोढ Adj. *nicht vorgeschoben* (Riegel) Ragh. 16,6 fehlerhaft für अनपोढ.

अनुपोप्त Adj. *worauf nicht aufgeschüttet ist* TS. 6,5,2,2.

अनुप्रदातर् Nom. ag. *Vermehrer.*

अनुप्रदान n. *Vermehrung, das Hinzukommende* TS. Prât. 2,8. 23,2. Ind. St. 4,356. m. (!) AV. Prât. 1,12.

अनुप्रपत्तव्य n. impers. *zu folgen, sich anzuschliessen.*

*अनुप्रपातम् und *अनुप्रपाद्म् Absol. गेहं गेहमनु°, गेहमनु° अनु° und गेहानु° *von Haus zu Haus gehend.*

अनुप्रमाण Adj. *dem Maasse u. s. w. entsprechend.*

अनुप्रयोक्तव्य Adj. *hinzuzufügen.*

अनुप्रयोग m. 1) *Hinzufügung.* — 2) *Nachahmung.*

अनुप्रोक्ष m. *nachfolgendes Aufschiessen* Gaim. 6,5,36.

*अनुप्रवचन n. *das Lernen des* Veda *bei einem Lehrer.*

अनुप्रवचनीय Adj. *zum* अनुप्रवचन *gehörig, — erforderlich* 38,6.7. Gobh. 3,2,49. °होम *das Opfer, welches der Lehrer vollzieht, wenn er einen Abschnitt der* Veda-*Recitation mit dem Schüler beendet hat.*

अनुप्रवण Adj. (f. आ) *entsprechend.*

अनुप्रवेश m. 1) *Eintritt, das Eindringen* 97,2. Kâd. 168,12. — 2) *Erforderniss, Motiv* Çaṁk. zu Bâdar. S. 74, Z. 5.

*अनुप्रवेशन n. = अनुप्रवेश 1).

अनुप्रवेशनीय Adj. *auf das Hereintreten bezüglich.* विशिखानु° *in's Krankenzimmer* d. i. *in die Praxis* Suçr. 1,29,18.

*अनुप्रवेशम् Absol. गेहं गेहमनु°, गेहमनु° अनु° und गेहानु° *Haus für Haus betretend.*

अनुप्रवेशिन् Adj. *eindringend* Mantrabr. 2,5,1.

अनुप्रवेष्टव्य Adj. 1) *zu betreten* Suçr. 1,30,4. — 2) *weiter zu verfolgen, — auszuführen* Lalit. 168,11. 169,18.20.

अनुप्रशमन n. *das Beruhigen, Beschwichtigen.*

अनुप्रशान्ति Adj. *vollkommene Beruhigung im Gefolge habend.*

अनुप्रश्न m. *Frage, Erkundigung nach* (Gen.) Gaut. 5,41.

अनुप्रसक्ति f. *Anschluss.*

अनुप्रसर्पिन् Adj. *nachschleichend* Gaim. 3,5,52.

अनुप्रक्ीरण n. *das Werfen in's Feuer.*